

[O. Kier.]

og det er jo vigtigt for det skatteydende Publikum, Manden, der skal betale, at vi faar større Ensartethed.

Jeg giver for øvrigt den højtærede Finansminister Ret i, at der er ingen Tvivl om, at naar Kommuneskatterne kommer, saa bliver Byrderne større, mere almene, for de er jo nødt til at tage mere abstrakt paa det, om jeg saa maa sige.

Jeg slutter med Ønsket om, at vi selv under disse Forhold kan faa mere Oversigt over Situationen, saa vi kan blive fri for alt for mange ekstra Skattelove.

Hassing-Jørgensen: De Bemærkninger, jeg vil fremsætte angaaende dette Lovforslag, vil være mere saglige end politiske og maaske mere personlige end partipolitiske. Det drejer sig her om rent saglige Anliggender, om hvilke man ikke netop kan paaregne, at der kan være ubetinget Ænhed efter politiske Linier.

Jeg har i det hele en vis principiel Uvilje mod Lovgivning om midlertidige Ændringer i Reglerne om Paaligning og Optrævn af Skatterne til Staten. For naar det drejer sig om principielle Ændringer, saa synes jeg, det vilde være rimeligt at vente, til man tager den direkte Beskatnings Problemer op til Afgørelse, eller, hvis man finder, at det er magtpaaliggende, at disse Ændringer gennemføres, at de saa gennemføres i Tilslutning til den faste Lovgivning. Og naar det drejer sig om Ændringer, som man ikke vil indføre i den ordinære Beskatning, saa forekommer Berettigelsen af saadanne Ændringer mig tvivlsom.

Der er nu i første Række i §§ 2 og 3 foreslaaet nogle nye Regler med Hensyn til Udlændinges Skattepligt her i Landet. Det er vanskeligt for mig at bedømme dette Forhold, man maa have en Del Oplysninger at se paa i den Forbindelse, deriblandt synes jeg navnlig, man maatte have en Del Besked om, hvorledes den hidtidige Bestemmelse om de seks Maaneders uafbrudt Ophold her i Landet har virket.

I § 4 fremsættes det Forslag, som den højtærede Finansminister tidligere har bebudet, gaaende ud paa, at Kursgevinst paa Aktier, der fremkommer ved Realisation af Papirer, som efter de gældende Regler er at anse for Anlægspapirer, skal medregnes i den skattepligtige Indkomst, eventuelt efter Fradrag af Kurstab paa tilsvarende Papirer. Jeg maa tilstaa, at jo mere jeg har tænkt over det Forslag, som den højtærede Finansminister saaledes har bebudet,

desto mindre tiltalt har jeg været af det. Det, der her foreslaas, er altsaa ikke engang dette, at Gevinst og Tab skal medregnes. Tabet kan kun fradrages i en Gevinst, og Tab paa andre Værdipapirer saasom Obligationer og andre Anlægspapirer kan under ingen Omstændigheder fradrages. Det gælder altsaa om noget ganske særegent, at et Værdipapir, der efter de gældende Regler maa anses som et Anlægspapir, og som ikke kommer i Betragtning ved den almindelige Indkomstopgørelse, nu skal komme i Betragtning.

Den højtærede Ministers oprindelige Begrundelse for dette Forslag var, at saadanne fast anlagte Kapitaler i den nuværende Situation kunde befrygtes at blive inddraget i Spekulationen. Dertil vil jeg sige, at hvis det skete, saa vilde den højtærede Finansminister jo have sit Skatteobjekt i det Spekulationsengagement, som maatte oprettes. Nu tror jeg nok, at netop denne Forudsætning fra den højtærede Finansministers Side maa siges at være meget væsentligt bristet. Vi har her i Landet for Tiden ikke nogen Spekulation af noget Omfang, og Spekulationen har faaet en særdeles effektiv Begrænsning i de Belæningsregler, som netop i Anledning af denne Situation er blevet indført i Bankerne. Derfor, og fordi der i det hele ikke er nogen Stemning til Stede for en Spekulation her i Landet, har vi ikke nævneværdig Spekulation.

Og hvad nu det angaar, at man vil realisere et saadant Anlægspapir, saa vil jeg sige dertil, at det kan jo ske af mange forskellige Grunde. Det kan ske f. Eks. af den Grund, at man netop i den nuværende Situation vil finde det rigtigt at benytte sig af den meget lave Kurs, som er indtraadt paa Kreditforeningsobligationer, og en saadan Ombytning af Anlægspapirer kan ingenlunde skade nogen berettiget Interesse her i Landet, tværtimod. Det kan ogsaa ske, at man maa realisere Værdipapirer af den simple Grund, at man skal betale sin Skat, og i saa Fald kan jeg ikke se, hvorfor en Skatteyder ikke gerne maa foretrække at realisere de Papirer, som ikke giver Tab. De Folk, der her er Tale om, er Finansministerens bedste Kunder, og jeg synes, at de skulde behandles med nogen Venlighed. Desuden kan den Forøgelse af Skatteydelsen, som herved vilde fremkomme, jo næppe betyde noget som helst for Statskassen. Den højtærede Minister bemærker, at dette at realisere et Anlægspapir under de nuværende Forhold med Gevinst vil være en Udnyttelse af den af Krigen skabte